

Datum
 16 mei 2024

Ons kenmerk

Onderwerp
 Ronde Tafelgesprek Uitvoeringswet DSA

Geachte leden van de Kamercommissie voor Digitale Zaken,

Dank voor de uitnodiging voor dit rondetafelgesprek over de Uitvoeringswet digitaal dienstenverordening. In deze position paper ga ik in op enkele aspecten van dit voorstel, met dank aan collega mr. dr. Neppelenbroek voor zijn bijdrage.

Het voorstel van wet dat nu voor ligt is de Uitvoeringswet digitaal dienstenverordening. De Digitaal dienstenverordening (DDV) is vastgesteld en een aantal van de bepalingen uit deze Europese verordening moet nu geoperationaliseerd worden, 'handen en voeten' krijgen, in het nationale recht. Dit geldt met name voor de bepalingen over toezicht en daar richt deze Uitvoeringswet zich op; in de wet wordt de digitaal dienstencoördinator aangewezen, worden 2 toezichthouders aangewezen en worden de bevoegdheden van deze toezichthouders geregeld.

Een algemene observatie is dat er hoge ambities worden geformuleerd ten aanzien van de bescherming van burgers in het consumentenrecht, in het recht op bescherming van persoonsgegevens en hier nu wat betreft digitale diensten. Deze ambities worden vervolgens deels bij een publiekrechtelijke toezichthouder neergelegd, maar deze zal altijd prioriteiten moeten stellen in verhouding tot de middelen die dit orgaan heeft. De handhaving van de bepalingen uit de DDV vindt dan ook al vaak privaatrechtelijk plaats: veel valt onder het consumentenrecht, bepaalde gedragingen kunnen een oneerlijke handelspraktijk opleveren en het starten van een collectieve actie door consumenten behoort tot de mogelijkheden.

Hieronder een aantal losse observaties over dit voorstel:

Er is voor gekozen het toezicht te spreiden over de ACM en de AP. De AP is bevoegd als sprake is van gepersonaliseerde reclame die gebaseerd is op profiling, met gebruik van bijzondere persoonsgegevens danwel gericht op minderjarigen (art. 26 lid 3 en 28 lid 2 DDV). In het verlengde hiervan valt art. 25 lid 2 van de DDV op. Art. 25 DDV houdt een verbod op dark patterns in en dit kan een oneerlijke handelspraktijk zijn of onder de AVG vallen. De ACM is bevoegd tot toezicht op de naleving van deze bepaling (art. 2.2 lid 1 Uitvoeringswet). Maar hoe beoordeelt de ACM of een dark pattern onder de AVG valt? Mogelijk gaat het op grond van art. 4.2 Uitvoeringswet vast te stellen samenwerkingsprotocol duidelijkheid bieden maar dit kan aanleiding zijn tot onduidelijkheid.

Verder is het toezicht en de handhaving van de specifieke bepalingen voor de zeer grote platforms en zoekmachines uit afdeling 5 van hoofdstuk III uit de DDV neergelegd bij de

Europese Commissie. De ACM als Digitaledienstencoördinator kan een schending aankaarten bij de Europese Commissie (art. 65 lid 2 DDW). In hoeverre kan een burger zich melden bij de ACM met een klacht over een zeer groot platform of zoekmachine?

Verder mis ik in dit wetsvoorstel een bepaling als in art. 12u Instellingwet ACM, op grond waarvan de ACM handhavingsbesluiten actief openbaar maakt. De AP maakt hiervoor gebruik van de Beleidsregels openbaarmaking. Ligt het niet voor de hand om ook voor de AP een wettelijke grondslag voor het actief openbaar maken van handhavingsbesluiten in het leven te roepen?

Ten slotte, wat is de toegevoegde waarde van art. 3.7 lid 1 Uitvoeringswet in het licht van art. 2:3 Algemene wet bestuursrecht?

Hoogachtend,

Aline Klingenberg